

Ma ha az Ő szavát halljuk

Október első hete kedd délelőtt van. Mi ebben a különleges, kérdezheti valaki? Semmi, inkább furcsa, és olyan más, mint az eddigi október első napjai. Miben más? Te nem tudod? Ilyenkor konferencián vagyunk Madban. Szól az ige, pezseg az élet. Emberek jönnek mennek, szabadulást keresők kérdeznek, reménykednek. Mások, várják, hogy az Úr jelenlétében feltöltődjenek.

Most csend van. Nincs nagy mozgás, és nekem hiányzik. Neked nem? Vajon hányan gondolnak most arra, valami hiányzik? Hiányzik a több napos ige melletti elcsendesedés, a beszélgetések, Isten munkájának a megtapasztalása? Most amikor sok megtervezett igei alkalom elmarad vajon felteszszük-e a kérdést, nem azért történik ez, mert nem becsültük meg eléggé a lehetőségeket? Nem mindig vettük meg áron az alkalmat? Bizony az elmúlt években nagyon természetesnek vettük, hogy vannak alkalmak, szól az ige, és néha a bőség zavarával küzdöttünk. Fel sem merült bennünk, hogy eljöhét az idő, amikor nem lehet menni, vagy mi magunk, félünk a gyülekezetben megjelenni. Ezért amíg tart a ma, amíg az Ő szavát halljuk, ne keményítsük meg a szívünket! (Zsid 4,7)!

Furcsa, hogy most nincs konferencia. Miért? Egy kis láthatatlan valami befolyásolja a minden napjainkat. A vírus miatt új rendeleteket vezettek be, és mi tesszük, amit mondanak. Olyan döbbenetes, ahogyan úgymond az egészségünk védelmében hozott intézkedésekre reagálunk. Azonnal mindent megteszünk, amit mondanak, kihagyjuk az igei alkalmakat, mert félünk. Többször halljuk a szlogent, az egészség mindennél fontosabb. És mi is így gondoljuk? Vagy elcsendesedve Jézusra figyelünk, aki így szól: „*És ne féljete azoktól, akik a testet megölik, de a lelket nem tudják megölni, hanem inkább attól féljete, aki mind a lelket, mind a testet elveszitheti a gyehennában*” (Mt 10,28). A vírus a testi életünkre van pusztító hatással, de csak a testünket, fizikai életünket képes tönkretenni. Az Úr Jézus rámutat, hogy a lelkünkre is figyeljünk, mert nem elég a testet karbantartani, megóvni betegségektől, mert egyszer meg fogunk halni, akár a vírus által, akár anélkül. Mert a bűn, a halál jelen van világunkban és nemcsak a vírus által pusztít. Sőt a bűn olyan vírus, ami nemcsak a testi halált, hanem a lelki halált, és a kárhozatot is elhossa. Félünk a betegségtől, de gondoltunk-e arra, mi lesz velünk, ha lejár az időnk? Hogyan állunk Isten elé? Ismerjük és átértük már az Úr kegyelmét? Ővé vagyok? Ha igen, akkor nem kell félnem, mert tudom, hogy Vele fogok menni, oda ahol Ő van. Az Úr világosan és határozottan mondja, ne féljete azoktól, akik, a testet megölik, nem kell félnünk, mert Ő hatalmasabb minden pusztító erőnél. Ő azért jött el a világba, hogy önmagát adja „*a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból az Istennek, a mi Atyánknak akarata szerint, akinek dicsőség örökkön örökké! Amen*” (Gal 1,4-5).

Ezért a szabadító munkáért jött az Úr, és nem változik, most is ez a célja. Ezt nem befolyásolják a földön végbemenő események. Sőt minden, ami itt történik az Ő hozzá való fordulást hívatott elősegíteni. A krízisek is azért történnek, hogy rádöbbenjünk, mi nem tudunk mindent problémát megoldani, szükségünk van az Úr Jézus segítségére. Ezzel a mostani helyzettel is Urunk azt akarja elérni, hogy végre kiáltunk Hozzá, kérjük segítsen, avatkozzon közbe! Mert a járványhelyzetén túl is vannak égető problémák, de ne feledjük, az Úr most is megközelíthető. Jelenlétét megtapasztalhatjuk, ott ahol vagyunk.

Márk evangéliumában olvassuk, amint az Úr Jézus megkezdte szolgálatát és így szól: „*Betelt az idő, és elközelített Isten országa; térjete meg, és higgyete az evangéliumban*” (Mk 1,15)! Mindezzel üzeni, hogy egészen közel jött Isten országa. Megközelíthető, igénybe vehető. Jézusban itt van Isten országának jelenléte és hatása. De nekünk kell igénybe venni. Ne feledjük ezt ezekben a napokban és hetekben sem. A megtérés azt jelenti, odafordulok teljes szívemből az Úr Jézus Krisztushoz és igénybe veszem a szolgálatát. Hiszem, hogy Ő a megoldás a számomra, ezért kérem, könyörüljön rajtam. Mert nem az számít, hogy hol hívom segítségül, hanem az, hogy hívom-e? Ő nem változik, ma is keresi a bűnöst, mert meg akar menteni bennünket. Azért mert nincs konferencia, van megoldás. Mert „*Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz*” (Zsid 13,8)

Ezekben a napokban is keressük és várjuk Őt! Várjuk, hogy szóljon, és cselekedjen. Várjuk a napi parancsot, mert Ő ma is megbíz feladattal. És várjuk az Ő visszajövetelét. Ahogyan a korin-

thusi levélben olvastuk, hirdessük az Ő halálát, amíg eljön (1Kor 11,26). El fog jönni az Úr az övé-
iért, és addig tegyünk bizonyosságot, amíg meg nem érkezik. El fog jönni, Pál nem téved, bár van-
nak, akik azt mondják ebben tévedett, mert várta a maga korában vissza az Urat, és nem jött, és még
mindig várjuk. Azonban nem tévedett ő, azért várta és írta, hogy várják vissza az Urat, sőt minden
generáció úgy éljen, mintha tudná, hogy az ő korában érkezik az Úr. Ha így élünk, akkor a Neki va-
ló szolgálatra fogunk koncentrálni. Akkor nem a világhoz igyekszünk igazodni, hanem úgy élünk,
ahogyan ő is élt.

Az apostol ezzel a látással, az Úr várásával megóv attól, hogy a világtól várjuk az oltalmat és
tőle kérjük segítséget. Aki hiszi, hogy az Úr ismét eljön, az mindenben Rá vár. Az tudja, hogy az
Úr nem feledkezik meg róla, oltalmazza és segíti. Ezzel a hittel töltjük ezeket a napokat. Várjuk Őt,
csendességben, ige mellett. Legyünk együtt az Úrral és egymással igéje és Szentlelke által.

sbkjns